

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13C/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218207419
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Gilányi
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1218207419.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom JUDr. Filipom Gilányim v spore žalobcu: Univerzita Komenského v Bratislave, IČO: 00 397 865, Šafárikovo nám. 6, 814 99 Bratislava, zast.: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA DVORECKÝ & PARTNERI s.r.o., IČO: 35 967 421, Grösslingova 50, 811 09 Bratislava proti žalovanému: O. N., J.. XX.XX.XXXX, H. XX, XXX XX H., zast.: F.. A. P., J.. XX.XX.XXXX, H. XX, XXX XX H. o zaplatenie 105,60 € s prísl. a o zaplatenie zmluvnej pokuty takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 105,60 € sa zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 41,75 € od 21.04.2017 do 07.08.2019 a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 47,25 € od 21.05.2017 do 07.08.2019, a to všetko v lehote troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieťa.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 03.10.2018 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 105,60 € spolu s úrokom z omeškania titulom nezaplatennej ceny za ubytovanie za máj 2016 v čiastočnom rozsahu a jún 2016 v plnom rozsahu a zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 0,66 € za každý deň omeškania so splnením povinnosti zaplatiť cenu za ubytovanie počnúc 21.02.2017.

2. Podaním doručeným súdu 01.10.2019 žalobca vzal v časti žalovanej istiny vo výške 105,60 € žalobu späť dôvodiac, že žalovaný uhradil dlžnú istinu pohľadávky vo výške 105,60 €. Preto súd konanie podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. v tejto časti zastavil. Súd zároveň na prípadný nesúhlas žalovaného so späťvzatím neprihliadal, keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie.

3. Žalobca v konaní tvrdil, že žalobca ako verejná vysoká škola poskytol žalovanému ako študentovi študentské ubytovanie v ubytovacom zariadení žalobcu v období od 31.08.2016 do 30.06.2017, a to na základe zmluvy z 15.09.2016. Žalobca neposkytoval ubytovanie študentom za účelom dosiahnutia zisku, ale ako súčasť sociálnej podpory študentov v zmysle § 98 ods. 2 a 3 zákona o vysokých školách, pričom táto činnosť je dotovaná zo štátneho rozpočtu. Žalovaný bol ubytovaný v ubytovacom zariadení žalobcu. Žalovaný neuhradil cenu za ubytovanie za mesiace marec až jún 2017, ktorá bola v zmysle ich dohody splatná k 20. dňu mesiaca, ktorý predchádzal mesiacu, za ktorý mala byť splátka uhradená. Žalovaný bol povinný zaplatiť poplatok za stratu kľúča vo výške 16,60 €. Žalobca zaslal žalovanému niekoľko výziev na plnenie. Žalobca si žalobou uplatnil cenu za ubytovanie za mesiac máj 2017 v pomernej časti a za mesiac

jún 2017 a poplatok za stratu kľúča, ktorá bola zo strany žalovaného uhradená 07.08.2019. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie zmluvnej pokuty doručením žaloby žalobcu zo strany súdu. Rozsah škody, ktorý vznikol žalobcovi porušením povinnosti uhradiť cenu za ubytovanie riadne a včas bol vo výške 205,60 €, čo predstavuje sumu bytného za 4 mesiace a poplatok za nevrátenie kľúča, ako je uvedené aj vo výzve žalobcu priloženej k podanej žalobe. Zmluva o ubytovaní bola uzatvorená v elektronickej forme. Išlo o štandardnú formu, ktorou boli zmluvy o ubytovaní študentov uzatvárané. Študent sa musel najprv prihlásiť do univerzitného systému prostredníctvom svojho prihlasovacieho hesla, ktoré obdržal od žalobcu. V systéme študent našiel návrh zmluvy o ubytovaní. Prihlásiť do systému a oboznámiť sa s obsahom zmluvy mal tak žalovaný možnosť kedykoľvek. Po prihlásení do systému žalovaný doplnil do návrhu zmluvy o ubytovaní svoje údaje. Elektronické odsúhlasenie obsahu zmluvy o ubytovaní bolo možné iba po prihlásení sa do systému prostredníctvom jedinečného hesla žalovaného. Žalovaný sa následne dostavil k žalobcovi, kde vlastnoručne podpísal vyhlásenie, ktoré tvorí prílohu podanej žaloby. Napokon žalovaný prejavil vôľu byť viazaný zmluvou o ubytovaní aj samotným bývaním v ubytovacom zariadení žalobcu a platením bytného, nakoľko riadne a včas nebolo uhradené bytné iba za posledné 4 mesiace trvania ubytovania. Nemôže tak byť akýchkoľvek pochyb o vôli žalovaného byť zmluvou o ubytovaní viazaný. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca ako dôkazy predložil zmluva o ubytovaní spolu s vyhlásením ubytovaného (č. I. 8-11), cenník poplatkov od 28.02.2017 (č. I. 12), výzva z 31.05.2017 (č. I. 13-14), výzva z 28.09.2017 (č. I. 15-17), výzva z 15.11.2017 (č. I. 18-20), výzva zo 07.02.2018 (č. I. 21-23), detail platby z 08.08.2019 (č. I. 80), rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 17.01.2018, sp. zn. 17Co/35/2017 (č. I. 101-103), rozsudok Okresného súdu Trenčín z 19.09.2016 (č. I. 104-108).

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že uznáva nárok žalobcu na zaplatenie dlžného bytného vo výške 105,60 €, ktorý ihneď po doručení žaloby aj splnil, a to platbou zo 07.08.2019. Neuznal nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania a zmluvnej pokuty, nakoľko si nebol vedomý ani upovedomený o tejto dlžnej čiastke. Žalovanému pri ukončení ubytovania nebol predložený žiadny účet o dlžnej čiastke. Vrátil sa na Ukrajinu po odšťahovaní z ubytovne žalobcu, kde doteraz pracuje a žije. Žalobca mu posielal výzvy na adresu N. XX I. G., kde nemal žalovaný registrovaný pobyt a nemohol tam nikto preberať poštu, preto doručenia boli márne. Až žaloba bola doručená na adresu H. XX, kde ju prevzala jeho splnomocnená zástupkyňa. Uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty považuje za neprimeraný a skôr to považuje za úžeru a nesúhlasí s jej úhradou. Žalovaný je toho názoru, že žalobca nemá záujem na študentoch takto zarábať. Žalovaný ako študent s materinským jazykom ruským nerozumel všetkým ustanoveniam zmluvy o ubytovaní. Tiež nezavinil, že sa o svojom dlhu nedozvedel, keď ho žalobca vyzýval na adresu, kde sa nezdržoval. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný ako dôkazy predložil prevodný príkaz (č. I. 50), overený výpis z cestovného pasu žalovaného (č. I. 55-74), kópia listu, kópia rozporu a kópia e-mailu (č. I. 87-91).

5. Súd v rámci objasnenia skutkového stavu vychádzal z nesporných tvrdení strán (§ 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z.) a z predložených dôkazov listinou založených v spise, a to zmluva o ubytovaní spolu s vyhlásením ubytovaného (č. I. 8-11), cenník poplatkov od 28.02.2017 (č. I. 12), výzva z 31.05.2017 (č. I. 13-14), výzva z 28.09.2017 (č. I. 15-17), výzva z 15.11.2017 (č. I. 18-20), výzva zo 07.02.2018 (č. I. 21-23), detail platby z 08.08.2019 (č. I. 80), rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 17.01.2018, sp. zn. 17Co/35/2017 (č. I. 101-103), rozsudok Okresného súdu Trenčín z 19.09.2016 (č. I. 104-108), prevodný príkaz (č. I. 50), overený výpis z cestovného pasu žalovaného (č. I. 55-74), kópia listu, kópia rozporu a kópia e-mailu (č. I. 87-91), vykonaním ktorých súd zistil nasledovné podstatné skutkové okolnosti.

6. Žalobca je verejnou vysokou školou zriadenou podľa zákona č. 131/2002 Z. z.

7. Žalovaný minimálne v období od 15.09.2016 do 30.06.2017 študoval na Univerzite Komenského v Bratislave, t. j. u žalobcu ako verejnej vysokej škole.

8. Žalobca 15.09.2016 predložil žalovanému text zmluvy o ubytovaní, na základe ktorého prejavil vôľu poskytnúť žalovanému študentské ubytovanie za navrhovaných podmienok. Zmluvu o ubytovaní podpísal zástupca žalobcu. Žalovaný zmluvu o ubytovaní nepodpísal. V texte zmluvy bolo obsiahnuté, že ak sa ubytovaný dostane do omeškania s úhradou ceny za ubytovanie alebo ktorejkoľvek jej splátky (prípadne jej časti), je povinný zaplatiť ubytovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,66 € za každý aj začatý deň omeškania až do jej zaplatenia. Zmluvné pokuty je ubytovaný povinný zaplatiť spôsobom uvedeným v článku V. bod 7 v lehote štrnástich (14) dní odo dňa doručenia písomnej výzvy ubytovateľa

na vysporiadanie pohľadávok, ak nie je určené inak. Písomnú výzvu na vysporiadanie pohľadávok bude ubytovateľ zasielať v listinnej podobe prostredníctvom poštovej prepravy a rovnako aj elektronickými prostriedkami na e-mailovú adresu ubytovaného uvedenú v záhlaví tejto zmluvy.

9. Dňa 15.09.2016 žalovaný podpísal vyhlásenie, v ktorom bolo uvedené, že sa pri uzavretí zmluvy o ubytovaní oboznámil s internátnym poriadkom a jeho ustanoveniami, berie na vedomie, že práva a povinnosti jeho ako ubytovaného a Univerzity Komenského v Bratislave upravuje tak zmluva o ubytovaní ako aj internátny poriadok, svojim podpisom potvrdzuje, že prechodné ubytovanie v zmysle tejto zmluvy o ubytovaní mu bude poskytované ubytovateľom na dobu určitú a to od 31.08.2016 do 30.06.2017 v časti M. na izbe č. XX, svojim podpisom potvrdzuje, že sa pri uzavretí zmluvy o ubytovaní oboznámil s aktuálne platným cenníkom poplatkov a aktuálne platným cenníkom škôd, svojim podpisom sa zaväzuje akceptovať a dodržiavať internátny poriadok (ako aj jeho zmeny, doplnenia a úpravy), ako aj aktuálny cenník poplatkov a cenník škôd vyvesený na viditeľnom mieste v ubytovacom zariadení určenom pre oznamy, a to v listinnej podobe na výveske (v administratívnej chodbe vedľa ubytovacieho oddelenia), ďalej na všetkých vrátniciach do ubytovacej časti, ako aj v elektronickej podobe na webovom sídle správcu <http://www.mlyny.uniba.sk>, svojim podpisom potvrdzuje, že preberá kľúč od izby a vchodu do ubytovacej bunky (resp. iba od izby - platí len pre objekt M.) v jednom vyhotovení, svojim podpisom potvrdzuje absolvovanie školenia o ochrane pred požiarmi a bezpečnosti a ochrane zdravia, svojim podpisom potvrdzuje správnosť bankového účtu XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, svojim podpisom potvrdzuje súhlas s vrátením zostatku kaucie a zostatku konta elektronickej peňaženky po riadnom ukončení ubytovania bankovým prevodom na bankový účet XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX.

10. Žalovaný prejavil vôľu byť viazaný zmluvou o ubytovaní bývaním v ubytovacom zariadení žalobcu a platením bytného, nakoľko bytné bolo riadne a včas uhradené, s výnimkou posledných 4 mesiacov trvania ubytovania, teda žalobca a žalovaný sa dohodli na študentskom ubytovaní žalovaného ako študenta v ubytovacom zariadení žalobcu ako verejnej vysokej školy na dobu od 15.09.2016 do 30.06.2017 za cenu 47,25 € mesačne.

11. Žalobca listom z 31.05.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky žalobcu vznikutej zo zmluvy o ubytovaní vo výške 141,75 € a súčasne bol oboznámený, že k uvedenej sume sa mu bude účtovať aj zmluvná pokuta vo výške 0,66 €. List bol žalovanému doručovaný na adresu žalovaného uvedenú v zmluve o ubytovaní a ktorý prevzal za žalovaného splnomocnenec dňa 01.06.2017.

12. Žalobca listom z 28.09.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy bytného a náhrady za stratu kľúča vo výške 105,60 €, ktorý bol doručovaný na adresu žalovaného uvedenú v zmluve o ubytovaní a ktorý sa vrátil žalobcovi s oznámením poštového podniku, že adresát je neznámy.

13. Žalobca listom z 15.11.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy bytného a náhrady za stratu kľúča vo výške 105,60 €, ktorý bol doručovaný na adresu žalovaného uvedenú v zmluve o ubytovaní a ktorý sa vrátil žalobcovi s oznámením poštového podniku, že adresát je neznámy.

14. Žalobca listom z 07.02.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy bytného a náhrady za stratu kľúča vo výške 105,60 €, ktorý bol doručovaný na adresu žalovaného uvedenú v zmluve o ubytovaní a ktorý sa vrátil žalobcovi s oznámením poštového podniku, že adresát je neznámy.

15. Dňa 07.08.2019 uhradil žalovaný bytné za obdobie od 01.05.2017 do 30.06.2017 vo výške 105,60 €.

16. Súd pri právnom posúdení veci vychádzal z ustanovení § 35, § 39, § 40 ods. 1 a 3, § 52, § 489, § 491 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1 a 2, § 520, § 563, § 754 zákona č. 40/1964 Zb., § 1 ods. 2, § 1 ods. 4 písm. b) a § 94 ods. 1, 3, 5 a 6 zákona č. 131/2002 Z. z. a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., pričom vec posúdil nasledovne.

17. Zhodnými prejavmi vôle žalobcu spočívajúceho v poskytnutí ubytovania žalovanému po predchádzajúcom doručení návrhu zmluvy o ubytovaní a žalovaného spočívajúceho vo využívaní poskytnutého ubytovania a platení mesačných platieb bytného vo výške 47,25 € došlo podľa § 35 ods. 1 a 3, § 489, § 491 ods. 1 a § 754 zákona č. 40/1964 Zb. k vzniku záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným spočívajúcom v uzavretí zmluvy o ubytovaní, ktorej predmetom bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému ubytovanie na dobu od 15.09.2016 do 30.06.2017 a záväzok žalovaného

zaplatiť za to žalobcovi cenu bytného vo výške 47,25 € mesačne. Súd posúdil podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. a podľa ustanovení § 94 zákona č. 131/2020 Z. z. vzťah medzi žalovaným a žalobcom ako vzťah medzi verejnou vysokou školou a študentom, nie ako vzťah spotrebiteľský, keďže žalobca nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ale naopak v rámci svojej nepodnikateľskej činnosti, na základe čoho boli ustanovenia právnych predpisov slúžiacich k ochrane spotrebiteľa na tento právny vzťah neaplikovateľnými.

18. Na základe zmluvy o ubytovaní vznikol žalovanému záväzok riadne a včas platiť bytné, ktorý si žalovaný splnil len čiastočne, keď bytné za mesiac máj 2017 splatné 21.04.2017 v časti vo výške 41,75 € a za mesiac jún 2017 splatné 21.05.2017 v celom rozsahu vo výške 47,25 € uhradil až 07.08.2019, čím sa dostal s plnením záväzku podľa ust. § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. do omeškania. Žalovanému tak vznikla povinnosť podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške ustanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., preto súd v tejto časti žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania.

19. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty súd uvádza nasledovné. Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov záväzkov. Má primárne zabezpečovaciu funkciu pre prípad nespĺnenia záväzku zo strany dlžníka riadne a včas. Okrem zabezpečovacej funkcie je nesporná aj prevenčná funkcia. Zmluvná pokuta núti dlžníka plniť riadne a včas, pretože ten si uvedomuje hroziacu sankciu, s čím je spojený aj výrazný motivačný prvok pre dlžníka a snaha vyhnúť sa sankcii materiálnej povahy. Inštitút zmluvnej pokuty plní v určitom zmysle paušalizovanú náhradu škody pri porušení zmluvnej povinnosti. Zmluvnú pokutu možno dohodnúť len písomne a v dohode musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Občiansky zákonník obligatórne vyžaduje existenciu písomne dohodnutej zmluvnej pokuty, pričom však je potrebné upozorniť, že rovnaká písomná forma sa nevyžaduje od hlavného - zabezpečovaného záväzku, ktorý môže byť uzavretý aj neformálne.

20. Vzhľadom na uvedené súd v prvom rade skúmal zachovanie predpísanej písomnej formy dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 544 ods. 2 a § 40 zákona č. 40/1964 Zb. Spôsoby vykonania právneho úkonu v písomnej forme upravuje § 40 zákona č. 40/1964 Zb., ktorý tiež ustanovuje sankciu neplatnosti právneho úkonu, ak nebol právny úkon urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon. Ak totiž Občiansky zákonník v niektorých prípadoch vyžaduje, aby sa právny úkon urobil len v určitej forme, napr. len písomne, ide o zákonnú (obligatórnu) formu právneho úkonu, od ktorej sa účastníci právneho úkonu nemôžu odchyliť. Písomná forma právneho úkonu predpokladá podľa § 40 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. existenciu dvoch náležitostí, a to písomnosti (spočíva v tom, že obsah právneho úkonu je zachytený v samotnom texte listiny) a podpis konajúcej osoby (spočíva v tom, že podpisujúci potvrdzuje, že obsah listiny zodpovedá prejavu jeho vôle). Pritom samotný text listiny je holým prostriedkom prejavu vôle a nemusí ho napísať ani vyhotoviteľ. Právnu a dôkaznú silu listina nadobúda až jej podpisom. Podpisom sa totiž završuje a uzatvára písomný právny úkon. Bez podpisu sa písomný právny úkon považuje za neplatný (neúplný) právny úkon. Inak povedané ak právny úkon, ktorý musí byť písomný, nebol jeho účastníkmi podpísaný, nemôže vyvolať zamýšľané právne následky. Právny úkon musia podpisom opatriť jeho účastníci, pričom podpis účastníka zmluvy sa musí nachádzať na listine, ktorá obsahuje prejav vôle tohto účastníka smerujúci k uzatvoreniu zmluvy. Podpisom sa pritom rozumie vlastnoručný podpis, elektronický podpis a kvalifikovaný elektronický podpis. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami, ak je to v konkrétnom prípade obvyklé.

21. Vychádzajúc z uvedeného súd v konaní nezistil, že by medzi žalobcom a žalovaným bola platne uzavretá dohoda o zmluvnej pokute, t. j. v písomnej forme. Žalobca síce v konaní preukázal spísanie listiny obsahujúcej dojednania o zmluvnej pokute, avšak nepreukázal, že by žalovaný opatril túto listinu svojim podpisom a tým prejavil vôľu zaviazat' sa k tomu, že v prípade porušenia svojho záväzku zaplatí žalobcovi dohodnutú zmluvnú pokutu. Samotné odkliknutie nejakého elektronického formulára v nejakom informačnom systéme žalobcu (keď aj je prístup chránený heslom) nemá charakter elektronického podpisu, keďže ani v takomto prípade nie je možné stotožniť konajúcu osobu. Takýto postup tiež nevyklučuje, že by neskôr nedošlo k manipulácii s odsúhlaseným textom, čo je podstatou písomného dojednania záväzku, preto takýto postup nemá právnu silu písomného dojednania právneho úkonu. Navyše takéto odkliknutie zo strany žalovaného žalobca v konaní vôbec žiadnym spôsobom nepreukázal. Keďže dojednanie zmluvnej pokuty nebolo platne uzatvorené, nevznikol žalovanému záväzok zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu, a preto súd žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol. Nič na tom nemení ani argumentácia žalobcu, že žalovaný prejavil vôľu byť viazaný

obsahom predloženej zmluvy o ubytovaní obsahujúcej aj dojednania o zmluvnej pokute samotným bývaním v ubytovacom zariadení žalobcu a platením bytného, keďže zmluvnú pokutu nemožno dojsť konkludentne. Rovnako na tom nič nemení ani písomné vyhlásenie žalovaného uskutočnené 15.09.2016, keďže z neho nevyplývalo, že by sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu a v akej výške alebo aký by mal byť spôsob jej určenia. V samotnom texte vyhlásenia je jednoznačne rozlíšené, čo vyhlasujúci podpisom vyhlásenia iba potvrdzuje, čo berie na vedomie a k čomu sa zaväzuje. Žalovaný sa podpisom vyhlásenia zaviazal výlučne k tomu, že bude akceptovať a dodržiavať interný poriadok, vrátane jeho zmien, doplnení a úprav. K ničomu inému sa podpisom vyhlásenia nezaviazal. Ak mal žalobca záujem na uzavretí zmluvy o ubytovaní v písomnej podobe v znení, ako ju predložil v konaní, potom mala byť zmluva o ubytovaní podpísaná nielen žalobcom, ale aj žalovaným (čomu v konečnom dôsledku nič nebránilo) alebo prinajmenšom mal žalovaný písomne vyjadriť, že súhlasí s uzavretím zmluvy v navrhovanom znení alebo že sa zaväzuje dodržiavať zmluvu v navrhovanom znení. Obyčajné vyhlásenie, že berie na vedomie, že práva a povinnosti strán upravuje zmluva o ubytovaní nemožno v zmysle § 35 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. vykladať ako prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy. Spojenie brať na vedomie samo osebe neznamená súhlas ani odmietnutie, potvrdzuje len skutočnosť, že sa určitá osoba oboznámila s danou informáciou, že si ju všimla, že ju neignoruje. Preto sa súd s argumentáciou žalobcu o tom, že zmluvná pokuta bola riadne dojednaná nestotožnil.

22. Nad rámec uvedeného súd poznamenáva, že keby aj zmluvná pokuta bola dojednaná v písomnej forme, napriek tomu by žalobcovi nárok na jej zaplatenie nevznikol. Je nutné uviesť, že poslaním žalobcu ako verejnej vysokej školy, ktorá je súčasťou európskeho priestoru vysokoškolského vzdelávania a spoločného európskeho výskumného priestoru, je rozvíjať harmonickú osobnosť, vedomosti, múdrosť, dobro a tvorivosť v človeku a prispievať k rozvoju vzdelanosti, vedy, kultúry a zdravia pre blaho celej spoločnosti, a tým prispievať k rozvoju vedomostnej spoločnosti. Napĺňanie tohto poslania je predmetom hlavnej činnosti vysokých škôl. Žalobca má napĺňať svoje poslanie výchovou v duchu hodnôt demokracie, humanizmu a tolerancie a vedením študentov k tvorivému, kritickému a nezávislému mysleniu, zdravému sebedovetiu a k národnej hrdosti. Uvedené je žalobcovi ako verejnej vysokej škole ustanovené v základných ustanoveniach zákona o vysokých školách ako primárnej norme upravujúcej činnosť žalobcu. V tomto smere bolo nutné dať za pravdu argumentácii žalovaného, že vytváranie nezanedbateľného zisku žalobcu na úkor študenta uplatňovaním nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty je obchádzaním podstaty hlavnej činnosti žalobcu ako verejnej vysokej školy. Ako už bolo spomenuté, vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je spotrebiteľským vzťahom. To ale neznamená, že nejde o vzťah materiálne slabšej a silnejšej strany. Naopak nerovnováha vzťahu medzi verejnou vysokou školou a jej študentom je ešte vypuklejšia, než vo vzťahoch spotrebiteľských, keďže práve od verejnej vysokej školy ako subjektu silnejšieho, skúsenejšieho, vzdelanejšieho, odbornejšieho sa očakáva, že do svojich študentov vštepí svoju skúsenosť, vzdelanosť a odbornosť, ktorí na školu prichádzajú práve preto, že touto nedisponujú, resp. disponujú v menšom rozsahu. Súd nepopiera autonómiu zmluvných strán a ich možnosť dojsť si v zmluve zmluvnú pokutu, a to ani v prípade, ak ide o zmluvu o ubytovaní uzavretú medzi verejnou vysokou školou a študentom v nadväznosti na právnu úpravu systému sociálnej pomoci študentov upravenú v § 94 zákona č. 131/2002 Z. z. Vysoká škola ako silnejší subjekt musí mať ale aj v tomto prípade pri normovaní vzájomných práv a povinností na zreteli svoje poslanie a v tomto duchu ustanovenia o zmluvnej pokute normovať, t. j. tak, aby boli ustanovené v duchu humanizmu a tolerancie, ktorý predpokladá, že aj študentovi sa môže stať, že nedostojí svojich záväzkov, a tak, aby študenta vychovávali, nie ho ekonomicky ruinovali. Tomu však nemôže korešpondovať dojednanie zmluvnej pokuty, kedy by študent v konečnom dôsledku mal pre včasné nesplnenie záväzku vo výške 105,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 10,02 € zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 592,02 €, t. j. viac ako 500 % z nesplneného dlhu. Zinkasovanie takejto zmluvnej pokuty vysokou školou od svojho študenta by bolo v rozpore s poslaním vysokej školy. Navyše takáto zmluvná pokuta sa už mieri aj samotnému zmyslu inštitútu zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho prostriedku, keď prostredníctvom nej by oprávnený subjekt dosiahol profit násobne vyšší, než zo zabezpečovaného záväzku. Navyše, a to je nutné taktiež zdôrazniť, že vysoká škola ako spravujúci subjekt má vo vzťahu k študentovi ako spravovanému subjektu aj iné právne prostriedky, ako ho primäť k riadnemu plneniu svojich povinností, a to v podobe disciplinárneho konania (§ 94 ods. 6 zákona č. 131/2002 Z. z.). Ak vysoká škola má na zreteli svoje poslanie, potom by mala uprednostniť vo vzťahu k študentovi právne nástroje, ktoré sú jej zverené výlučne v súvislosti s jej hlavnou činnosťou, pred nástrojmi, ktorými na ťarchu študenta dosiahne neopodstatnený zisk, a to zvlášť z činnosti, na ktorú prijíma dotáciu z prostriedkov štátneho rozpočtu. Preto ak by aj dojednanie zmluvnej pokuty medzi žalobcom a žalovaným bolo vykonané v predpísanej

písomnej forme, tak by táto dohoda bola neplatná podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb., keďže takéto dojednanie zmluvnej pokuty vzhľadom na uvedené by obchádzalo ustanovenia zákona č. 131/2002 Z. z.

23. Pre úplnosť súd poznamenáva, že ak by aj zmluvná pokuta bola platne dojednaná, doposiaľ sa žalovaný v zmysle § 520 zákona č. 40/1964 Zb. nedostal s plnením zmluvnej pokuty do omeškania, teda zmluvná pokuta sa doposiaľ nestala pre žalobcu nárokovateľnou, keďže žalobca nevyzval žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty aj e-mailom, tak ako žalobca zamýšľal v texte zmluvy o ubytovaní. Podľa textu (síce neplatnej) zmluvy o ubytovaní mal žalovaný byť povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v lehote štrnástich dní odo dňa doručenia písomnej výzvy prostredníctvom poštovej prepravy a rovnako aj elektronickými prostriedkami na e-mailovú adresu žalovaného uvedenú v záhlaví zmluvy. Zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že žalovanému doposiaľ žiadna výzva elektronickými prostriedkami na e-mailovú adresu žalovaného uvedenú v záhlaví predmetnej zmluvy doručená nebola, preto ak by aj žalovaný bol nositeľom povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, tak by nárok zo strany žalobcu bol uplatnený predčasne, a to aj v rozpore s ust. § 3 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., keďže žalobca nedbal o to, aby si u žalovaného nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatnil najskôr tak, ako sa k tomu zamýšľal zaviazat'. Možno len hádať, ale z konania žalovaného sa javí ako dôvodný predpoklad, že ak by sa výzva na zaplatenie dostala fakticky k žalovanému skôr, než až spolu so žalobou, tak by svoj dlh aj skôr splnil a medzi stranami by sa tak predišlo súdному sporu.

24. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a argumentáciu sa súd nestotožnil s argumentáciou Krajského súdu v Trenčíne vo veci vedenej pod sp. zn. 17Co/35/2017, na ktorú poukázal žalobca. Zároveň súd konštatuje, že predmetné rozhodnutie nepredstavuje ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, preto odklon od záverov uvedeného súdu nepredstavuje zásah do princípu právnej istoty strán.

25. Keďže žalovaný mal vo veci prevažujúci úspech (nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty bol podstatne prevažujúci vo vzťahu k nároku na zaplatenie dlžného bytného), patril by mu podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. nárok na náhradu trov konania. Nakoľko zo spisu je zrejmé, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania v rámci procesnej ekonómie nepriznal (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava II, Drieňová 5, 827 02 Bratislava. V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, možno rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať, len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.